

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 14. новембра 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, молим вас.

Присутни су:

-заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
-пуномоћници оштећених Мустафа Радонићи и Никола Чукановић,
-браниоци Радић, Мршовић, Крстић, Палибрк, Брадић, Шћепановић, Б
орковић, Перовић, Ђорђевић, Крсто Бобот,

при чему се Крсто Бобот јавља и за Петронијевића, а за Радивојевића
Дејан Крстић.

Онда су ту оптужени Момић, Николић, Цветковић Звонимир, Поповић,
Видоје Корићанин, Вељко Корићанин, Обрадовић Зоран, Топлица
Миладиновић, Мишић, Богићевић, Кастратовић, Сокић, Булатовић и Брновић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо у наставку претреса, одлучити о овој
проширеној оптужници. Договоримо се о извођењу доказа, који су
предложени овде у оптужници за Булатовић Дејана и данас је прилика да чујемо
и оптуженог Момића, за оно што је јуче предао скицу. Да ли хоћете данас да нам
објасните, Ви на тај начин, где је Момић, Ви на тај начин допуњујете одбрану,
или шта? Да, добро.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Да, може се сматрати да он на тај начин допуњује
одбрану, с обзиром да приликом изношења своје одбране, он није био у
могућности да Вам на једној карти покаже како се кретао. А из читаве његове
одбране произилази да је он управо везан сликом за те објекте, он није живео у
том селу да би могао на неки други начин да Вам опише, а није му ни
презентована никаква друга карта овај како би он то могао да објасни, тако да ја
мислим да би то могла да буде допуна одбране у том погледу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

**Оптужени Момић жели да изнесе одбрану, и то тако што ће да објасни
скицу коју је сачинио, па ћемо онда прво да предамо скицу, па се скица коју
је предао оптужени јуче на претресу, предаје тужиоцу.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите тужиоцу, молим Вас скицу. Показаћемо и
свима овако, пошто је велика, па ћете Ви онда да изађете. Само да покажемо и
браниоцима. Браниоци погледајте па ће онда Момић да настави. Хвала, е ако сте

сви погледали ову скицу, у међувремену док оптужени Момић излази да констатујемо, да је свима, дакле браниоцима, а и оптуженима преко судске страже, решење о спајању оно од јуче за које сте интервенисали, од 17. октобра. Извлите оптужени, где ћете да ставите скицу, како ћемо, да ли можемо овде да ставимо на документ камеру, мораћете некако да нам показујете то.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ево ја могу овако па ћу Вам показати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите онда у микрофон, укључите, тако нећемо моћи ишта да видимо. Друго, треба да виде и оптужени, требају да виде сви браниоци који су Вама иза леђа и онда да видимо, да станете овде негде. Да ли може да Вам стоји овде, да седнете ту до браниоца Бобота и да онда и Ви седите ту, па ћемо режију да замолимо да нам укључи документ камеру. Седите Ви ту до браниоца. Мораћете део по део и укључите ту микрофон имате. И када нам режија стави на мониторе слику документ камере, онда ћемо да констатујемо шта нам Ви показујете.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Само још нешто да појасним, поштовано веће, ово што сам ја правио мапу, ја сам ово само правио што сам ја видео, лично, значи ако нешто нисам видео, неким путем нисам ишао, ја сам само нацртао овде пут тај у том правцу и ја тим путем нисам ишао. Тако да једно појашњење овде, овде нам ни кућа неких превише ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле сада да констатујемо само записник да

Оптужени Момић Ранко жели да допуни своју одбрану и да објашњава скицу коју је сачинио да би објаснио своје кретање и шта је он видео у акцији 14. маја, да се преко документ камере приказује скица, а да оптужени објашњава и показује оловком.

Изволите.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ово можда није тако прецизно и нешто, ја сам отприлике значи стављао метре, нисам сигуран, али ево овако, ово овде где је слово „О“ или „нула“, где хемијском показујем, то је на излазу из Пећи фабрика, не знам тачно која фабрика, сада заборавио сам, да ли коже, бицикала, чега ли, акумулатора углавном је фабрика, на једно километар, значи највише од тог места, налази се са десне стране једна кућа, била је огромна, велика, ту смо стали са аутима, овде где пише слово „Три“, ту сам нешто нацртао, као неки стог сена. Сада да ли се ту налазио или лево мало или десно, и ово је штала била једна. Испод овог сена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то пише да је то стог сена.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Овде сам ја написао, значи легенда, под „три“, сено испод „Ауди“, тако сам себи напоменуо, има све. Значи човек ме је повео, нисам му ни отео, нити сам мислио тамо да идем до тог сена и дао ми је тај „Ауди“. Ја сам то већ објашњавао. То је сиви металик „Ауди 200“, а не 100, као Тужилаштво што каже и Рашковић и да је узето у Захаћу. Идемо даље, ја сам то већ и објашњавао, Тужилаштво када ми је господин Ивановић горе долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је господин Ивановић, овај истражитељ?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да, да, ми смо доста тога причали и зато ме изненађује опет ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада, полако, молим Вас оптужени, а где сте причали са истражителѐм?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Причао сам ту у на спрату затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на спрату затвора?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: На спрату повише где смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тражено одобрење, јесте вероватно, да разговара са Вама тужилац, а не истражитељ.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је и истражитељ, не знам.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Тако је и ја сам исто све ово и њему поновио.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Ја нисам наравно био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што нисте били?

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Па овако, први пут зато што сам добио позив уназад, дакле ја добијам данас позив за јуче. Други пут добијам га навече за сутра ујутру и у позиву пише, да ће се разговор обавити између 10 и 13 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја тужиоцу дајем сат, два, три, како када.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Да, онда није тужилац обавио разговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сада то чујем од Момића.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Ја сматрам да је прилично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вас зовемо и телефоном, колико ја знам.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Јесте, али конкретно, ја сам био обавештен други пут ноћ пред, с тим што наравно ја већ имам сва могућа суђења, нема шансе, не могу три сата да чекам да неко сиђе са спрата доле и да обави разговор. Сматрам да то баш и није најкоректније, али добро. Немам ја нешто против, него Ранко, одрастао човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он се увек саглашавао да то буде без Вас.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Јесте, увек сам се саглашавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да буде без браниоца.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Није ништа спорно. Да наставим са овим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Само сам хтео да Вам напоменем, да је рекао у реду је, верујем ти све ово, да се све то поклопило и зато кажем да ме сада све ово ново чуди опет поново, знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај Ивановић?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да, да. Е даље, да, био ми је и нормално, да ли је заменик тужиоца што је донео овде оптужницу, онај дан, у наочарима и тако, и он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био исто тамо?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да, да, углавном све је било коректно, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ево овако, од ове куће, значи вратио сам се до Пећи, са тим „Аудијем“, поново сам прошао ту кућу, можда петсто метара, да ли сто, петсто, шесто, не могу сада да оценим, то је давно било, знам да је био

макадамски пут десно, ужи макадамски пут, значи врло тешко да се ауто мимоиђу тим путем. Са леве стране је била нека шумица, неки луг, дрвеће неко, високо и ишао сам ивицом пута, кућа је неких било, са десне стране, само ја не могу да се сетим, ја сам овде, ево једну нацртао, онако ради реда, али било је више кућа. Сећам се, ове стрелице где сам нацртао, туда сам ишао, сећам се у ове две куће што сам наишао на ливаде, значи даље су биле од пута, да сам, биле су празне, чула се нека галама као жагор, овде нека ливада исто живица, повише, повише овако, чуо се неки жагор, али писам на то неку пажњу ни обраћао, овде сам попио кафу, сам сам себи значи скувао кафу и попио, да ли у овој или у овој кући. Из ових кућа продужио сам и изашао сам на један травнати пут, значи пут је био само од точкава, трагови од точкава, је био од траве, није био чак ни макадамски. Са леве стране била је једна кућа, повише ево овде показујем, била је једна шупа дрвена и ауто, то сам ја ауто спомињао и у свом исказу, значи било је лепо ауто. Ја сам мислио да је то „BMW“ и рекао сам, вама црвени „BMW“, можда је био и неке друге боје, можда не могу да се сетим, знам да сам ушао овде, није било ограде, ушао и погледао то ауто, видео сам овде „Мртвог“ и Рашковића. Један момак који је носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На крају пута?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шумици некој?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Нисам још овде изашао, овако негде, било је пет-шест људи, један брчко крупни, значи крупни, имао је можда негде 120 до 150 кила, имао је бркове огромне и чуо сам „Мртви“ са њим да разговара, где су кључеви од аута. Ја мислим да је то то ауто. Повели су те људе према овој кући. Нисам видео да су ушли у ову кућу, али ова је кућа била једина ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сада људи?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које људе?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Тих пет, шест људи, колико је било, можда и четири, можда, не могу сада да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то све пише у тој легенди, пет, шест и то?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја мислим да пише, чекајте сада, ево, да, шупа, ауто, двориште, ево га кућа, где је „Мртви“, Рашковић и трећи човек, повели људе. Ја мислим да је тај трећи човек био Вук, тај Вук, ја му не знам ни име ни презиме, чуо сам да је Дунђер овде, да ли је то тај, не знам. значи носио је митраљез. Ушао сам у двориште ове овде куће, огромна је кућа била, значи то је једина та кућа што сам приметио, нисам приметио никакву другу кућу овде. Била је једна чесма, лево скроз, било је петнаестак у приколици, мештана, жена и деце. Једној сам жени и детету додао боцу воде горе, значи нико ту више није био од избеглица, стотину избеглица, двеста, петсто. Да ли су они после дошли или су прије отишли, то не могу да Вам кажем. Ја мислим да је ово та раскрсница, тако ја барем мислим, где ме Рашковић оптужује и Тужилаштво, заправо не Рашковић, него Тужилаштво, да сам десно одвео људе. Ја десно на суду не ваља да се кунем у своју фамилију се кунем, нисам скренуо. Нисам чак видео пут овамо десно. Значи пут нисам видео, ја Вас молио сам Вас да ме поведете зато и

на детектор лажи, све да објасним, да се више не мучим. Значи ја Вам се кунем у све, да десно нисам видео пут, а не да сам ишао. Друга ствар, изашао сам одавде, кренуо сам овим путем, то је један уски пут исто као мало макадама има и мало траве. Сада ћу да, е да, ја мислим да је ово овај шири био пут, значи што иде у леву страну. Ја сам одавде изашао, овај је био шири пут, ту нисам видео неких возила, ја мислим да је био цип, сада највероватније јесте, могуће и „Аскона“ та Рашковићева, јер у истом том Пављану мало сам читао ове списе, видели су „Аскону“ и ципа и како уносе нешто у цип или „Аскону“, пљачкају вероватно Рашковић и „Мртви“. Значи они нису овим путем ишли, уопште, него мора да постоји неки други пут овамо, ја то не знам, који иде за тај Пављан.

У току истраге, сазнао сам значи да Пављан дође негде сада лево, пошто је Ћушка прва, Пављан, па Захаћ. Значи Ћушка долази, Пављан долази овде негде у овоме делу овако. Ја сам ишао овим путем, нигде са тог пута нисам скрећао, углавном у леву страну. Ишао сам у десну страну, ишао сам да вршим нужду, ја мислим да је то тако културно да се каже, скрећао сам, нисам ишао до Бистрице, али био сам ту нека је шума била, шта знам, ниједна кућа са десну страну није била, ниједна кућа, значи, то сто-посто гарантујем. Са леве стране видео сам, да ли једну или две куће у тој празнини. Даље, запамтио сам, са леве стране, значи близу овога пута, ово је већ Захаћ ја мислим, пошто је овде плато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте већ стигли до Захаћа.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По овоме сте Ви већ стигли у Захаћ.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да, да, значи у Пављану уопште нисам улазио унутра, тих 60 људи пљачкао, држао, значи није истина, нисам ушао унутра. Са десне стране, на једно сто метара, тачно три куће су биле. Те три куће сам упамтио, зато што је нека војска била, два или три војника, тамо се врзмала, да ли близу њих, околу њих, није важно. Са леве стране, сећам се, чуо сам заправо гласове, галаму, хтео сам да идем овако, нисам могао, видео сам неко растиње и узбрдица. Ја Вам сада показујем руком, отприлике, можда једно четрдесетпет, педесет степени узбрдица овако која је била. И ту је било растиње, нисам ту могао да прођем и ишао сам право, сада не памтим да ли је овај пут директно излазио овде или сам преко неке ливаде ту прешао, ја мислим чак и поток овде неки да има, тако ја барем мислим. Изашао сам на један ужи макадамски пут, лево уз једно брдо сам се попео, скренуо сам тачно како су ове стрелице, ево овако, ушао сам овде нека кућа, да ли је друга, трећа по реду била, углавном кућа, ограда велика је била. Ушао сам ту, на вратима ове куће тринаест, ја сам то ево навео и овде, видео сам „Мртвог“. Са њим је био и његова „беба“, да се тако изразим, Рашковић који није мрдао од њега. Овде сам видео неке папире, пасоше, новац, шта је било, на једној хрпици, чим сам ушао на ова врата, на шта је „Мртви“ одмах почео да се свађа са мном, где сам и куда буњам, јер сам ишао без његовог знања и прошао и отишао, он ме уопште није вамо послао, нити. Прошао сам, овде је био један плато и није било много људи. Значи није много, колико је сада много, колико није, ја мислим негде петнаест, двадесет до тридесет људи, највише. Нико им није био, нико их није дирао док сам ја ту био. Прошао сам цели овај трг и на једној узбрдици, овде као једна овако је била

трава је била, једна мала узбрдица, ту сам видео Кастратовића, први пут. И дошао сам и сео до њега и поздравио се са њим. Он је био изнервиран, питао сам га шта је, „Мртви“ је какао сам ја запамтио, малтретирао неке Албанце и он се био заузео за њих, онда се био посвађао са „Мртвим“ и удаљио се и овде је значи сео где је ово број 16, ту је једна кућа одмах била, иза овамо. Био је један пут, којим ја нисам ишао, али долазио је са ове стране. Да ли тај пут иде у Пављан, у Ђушку, где иде или докле иде, не знам и преко пута сам исто видео неке две куће са шталама. Нисам исто улазио у њих, да Вам кажем, војске је било мени непознати, и полиције, и у цивилу људи са пушкама, тако да нити знам те људе, нити познајем. Изашао сам овде је негде излаз на магистралу, ја мислим да је то шире нешто било, као нека чистина, излаз на магистралу, ја мислим да сам, да ли сам пешке ишао до једног места овамо, то сам ја споменуо и у истрази, и у истразк, овде сам значи изашао, на магистралу. Да ли сам ишао пешке до једног места где је била једна стара кућа и где су била један, два леша не знам и неко ми је рекао да је то „Мртви“ урадио, да ли ноћ, две, три, пре, када. Ти су лешеви ту били. Да ли сам аутом до тог места дошао или од тога да ли ме је неко повео, углавном ја сам овде паркирао „Голфа-тројку“, ево овде сам написао, оставио ауто, ту је било неко грмље, мало сам га забарикадирао да не би видели авиони, да не би ово, ето што знам, пошто су они гађали све што се миче.

Значи тако, друга ствар, што господин Рашковић што је рекао да смо ми сви у колони, да смо сви ми у колони са аутима ушли у центар села, да смо ишли у колони. Ми никада нисмо у колони ишли, увек смо били раздвојени, најмање педесет, сто метара, баш ради бомбардовања и овај тих ствари, да нас не би снимили, јер виде нас, могу нас значи директно гађати, види нам фаце унутра, нешто друго. Значи ја сам се вратио кући. Тај „Ауди“ сиви не металик плави никакав, тај „Ауди“ сиви сам дао Русу, он је изашао са једном девојком, са којом је тада ишао, Јеленом, за Бело Поље и касније, не знам где је отишао, ја сам углавном за Пљевље, почео тамо да радим и тако да нема појма да је он мене видео и са „Аудијем“, где ли је већ ишао и у Подгорицу и ово, оно. То је чиста лаж, да се ја са њим никада у животу нисам виђао. То је што се тиче ове карте. Значи у свака доба ћу овај исто да Вам кажем, истина се једном само може рећи. Имам завршену средњу школу, нисам толико писмен, али истину могу увек да изнесем. Ето толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, има ли питања везано за ову скицу?

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Не, немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Извините, још само нешто господин Радоњићи сигурно зна, овај терен и све и волео бих да он, баш он да то види, у то време, али не знам сада како је, да ли је то изграђено. Ја овде се, сада ћу Вам показати, значи ево овде сам написао, „шумица“, то значи по мом неком виђењу, гледао сам ону мапу, то би требало да буде гробље, ту није никаквог гробља било, ту сам видео само растиње и шуму, значи на овоме месту и ту испред су били ових пет, шест људи, са „Мртвим“, што је тражио кључ од овог аута и тако. И волео бих да господин Радонићи погледа и да види, је ли то тај пут и како изгледа и да ли

постоји још ове три куће овде и овај луг, једну кућу сам исто прошао овде са те леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: И овај пут где сам ја скренуо и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пратили смо Вас сви, па и пуномоћник. Имате ли Ви тужиоче питања? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Момићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите скицу ако, је ли треба скица, не треба?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, запамтио сам отприлике шта је рекао. Дакле, имамо нека кључна места која сте поменули, то је место где се налази један ауто то је тај „Ауди 200“.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па сте га ви склонили.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда напредујете даље, долазите до црвеног аута.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда идете до оног дворишта где су била документа и где је био „Мртви“.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ево лакше је овако, то је ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви то сами ишли или је неко био неко с вама у друштву?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја сам и прошли пут реко, то је прошло 13 година, да је био било ко од ових људи ја бих волио и да потврди да је био са мном, али не могу да се сетим. Ја мислим да је био да ли Мацо, да ли је био тај Рус, да ли је, неко је био, значи није превише познат био, није, јер бих га упамтио, није био од ближних на пример Шумадија, да је био Срећко, да је био, не знам Мишића, овде по фаци га знам, нисам га ни знао, нисам мого чак ни препознати. Сад овог нвоог Булатовића што сте, ја овако кад га гледам никад га не бих препозно, ја га знам и то само као Булу и то по слики, по слики га знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мени се чини да сте поменули Булатовића у Вашој изјави.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Видите нешто, поменуо сам не знам ко је с митраљезом одвео ове људе али касније сам вам реко и то ви врло добро знате да сам видио Вука и сад погледајте ову скицу, погледајте ево вам овде. Видите ову кућу у узбрдицу, одавде је изашао Вук са митраљезом кад је реко побио сам и краве, погледајте добро мало и упоредите тамо, а ово мјесто мора постојати јер ова је штала горила е то је ова штала сад ћу да је заокружим, знао сам да ћете ме то питати, ово сам оставио за вас, е ово је штала, ово је овде кућа под 1 ћу да напишем, 1а, кућа под 1б ево овако, мало сам ишкрабо, значи Вука сам видио да је из ове штале изашо с митраљезом. Значи он је носио тај митраљез, а ви знате да мора човек доста и да се сјети ствари и свега, а ви имате ево слике видите ко носи шта и још бих вам једно појаснио, много се грешу у реденицима. Ви кад кажете реденике носи човек то је митраљезац, није тачно, значи митраљезац никад не носи реденике. Митраљезац носи митраљез са кутијом за муницију који има 150 или 250 метака, а реденике носи његов помоћник и носи плус, значи

мора да има два помоћника, мора да има два помоћника, најмање једног, зависи од акције. Значи помоћници носе, а помоћници су се увек бирали од неких најлошијих бораца да би само ишли уз митраљесца и носили то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одосте Ви мало даље, само да рашчистимо.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добро, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је с вама било једно лице или више лица?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па најмање два лица, ја мислим да није више ни било него нас тројица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми кад сте се ви вратили по тај „Ауди“ који сте склонили, сакрили?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја сам га одмах, одмах чим са га узео, то је био почетак акције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Људи су отишли, ја сам се вратио и одвезо ауто тај кући. Један је човек са мном био али не могу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто сте онда склонили тај ауто и зашто сте ишли даље, што га нисте одмах вратили у Пећ? Јесам ли ја то добро разумео?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не, ја сам ауто одмах одвезо у Пећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одвезо у Пећ.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Одма, одма од ове куће, ја сам то тако реко и пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ту сте на скици нацртали место где сте сакрили ауто.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не, ово је мој ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је други ауто.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ово је мој ауто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онај којим сте дошли, нисте били јасни, значи то је неки трећи ауто.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не трећи, него други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имамо „Ауди“, имамо „БМВ“ црвени и тај трећи.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не, овде сам оставио, погледајте само, овде сам оставио свој „Голф 3“

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То питам.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Овде сам га оставио. „Ауди“ сам узео овде у првој кући с десне стране, а „БМВ“, мислим да је „БМВ“ можда грешим извините ако грешим, неко је било лепо ауто, оно се налазило овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте викати господине Палибрк.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Овде значи под бројем 7 имате овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли та кућа где су та документа и где видите „Мртвог“ је ли то у Ћушкој или у неком другом селу?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја сам мислио да је то све Захаћ, прво да вам то кажем, али то је сад било у Захаћу јер сам се одавде вратио, ја мислим да је ово Захаћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи та кућа је у Захаћу?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па вероватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Шта да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та кућа где видите документа и где видите „Мртвог“ и ово што сте описали.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја мислим да је Захаћ, нисам никад тамо био, пролазио јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви ишли до те куће па сте се вратили по ауто или сте ауто одмах вратили отерали за Пећ?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја Вас ништа не разуме, извините, стварно ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нађете ауто „Ауди“.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Одмах сам га за Пећ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сте од Пећи дошли, како сте се вратили назад?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Са „Тројком“ и један човек, то сам исто реко и у истрази, имате моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је још први пут причао.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Сад ако је неко био од ових момака ево ја га молим да се јави ако је неко био па је одвезо то ауто, не могу да се сетим. Значи ја не знам, вјерујте, кад ми је дијете рођено задње ово у Пљевље, ја не могу да се сетим дана, знам датум да ми жена не каже не бих ни то знао, не могу се сјетити оног момента кад су ми јавили „син ти се родио“, значи знам само да нисам никога убио, силово, поготово онако ко што је ваш свједок реко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што би он Вас оптуживао?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па мислим, видите нешто, долази човек из Црне Горе полицајац и трудимо се да набавимо оно његово доле што је био ухапшен, ви знате да сам га доле гањо разбили смо банду и шта друго да вам кажем и био је ухапшен и побјего је он и „Мртви“ одмах за Србију и немам шта да вам кажем.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: То је патриота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мишићу немојте викати да Вас не удаљим, ометате.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: А видите нешто, с њим, ја ако хоћу, значи увалићу неког с ким нисам добар и кога мрзим, зашто некога с ким сам добар.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ували ме одмах ако хоћеш.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па немојте молим вас, шта мислите да би он говорио нешто о „Мртвом“ да је „Мртви“ жив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте молим вас, не чујем због тога што Мишић виче.

Опомиње се Мишић Синиша оптужени да не виче и посебно да се председнику већа не обраћа са „Ти“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте завршили?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Ја се извињавам, али ја нисам реко „А“, ако хоћете да ме удаљите удаљите ме одмах, онда и нећу више присуствовати суђењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете господине Ђорђевићу да одете за час до оптуженог Мишића.

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Нема потребе.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Биће он добар сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви Момићу завршили?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ево за минут ћу ако може, само још нешто да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде онда изађите овде.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Само још нешто да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ставља ми се исто на терет са „Шумадијом“ и Маџом. Маџо могуће да је био са мнош, могуће да је био али „Шумадија“ није, није уопште био, нисам га видио тај дан, нисам га видио ни у Захаћу, нисам видио ни њега ни Срећка. Где су они били, шта су они радили ја не знам али они нису уопште били ни у центру кад сам прошо ту, ја сам реко кога сам видио, значи уопште људе нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: То је то, ето само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви тужиоче имали још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не за сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко питања да ли има? Имате Ви, изволите. Микрофон упалите.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Опростите. У вези оног шумарка, односно шумице што каже, на том месту како је он објаснио шумице нема, можда је било неко растиње траве и тога али шумице ту нема, то је једно. Друго, хтео бих да га питам кад сте изашли из Захаћа на главни пут на магистралу, да ли је то било код оног Дома, задружног дома тамо што је или?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам вјерујте.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Или на неком другом месту?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам вјерујте, знам само шире да је био плато шири тај за скретање.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Је ли била нека зграда тамо са леве стране у правцу кад се иде према Приштини?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Не знате?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Видите нешто. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли могли да се снађете кад је причао шта је где према овој скици?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Па према овој скици ја, та скица некако је урађена по оном његовом виђењу, ја не бих могао сад да, јер знате шта ја у селу унутра тамо нисам улазио у сва села. Ја јесам овамо у неким местима тамо из сваког села али нисам улазио тамо и не знам сад куда се он кретао да би могао сад да дам неко објашњење да ли је то адекватно приказано или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Само једно објашњење. Господин каже шумица, изгледа не разуме, за мене је шумица растиње и то, мислим није шумица сада дрвеће да има високо по три, четири метра, за мене је шумица значи, ви знате какве има шумице, код мене у Босни има барем по метар и по и то, углавном не види се тамо преко, није се видјело, било је растиње то, сад нисам ја гледо шуме вјерујте ми.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Растинје оно можда је било растиње траве оно као коприве и шта ја знам, што расту ако се не.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Је ли то гробље било господине?

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: Па ту нема гробља.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: А не, па ја сад то пише на мапи.

ПУНОМОЋНИК ОШТЕЋЕНИХ МУСТАФА РАДОЊИЧИ: На том месту како сте Ви објаснили нема гробља. Гробље је дубље тамо унутра.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Не знам, не знам, нисам га видио, па то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате још нешто да кажете?

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ништа, хвала вам много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите оловку и вратите се на место.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Је ли Ваша оловка?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Моја.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Па ја исту имам, извините молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам треба можете и да је узмете али после данашњег претреса. Ево овако, Сокић Абдулах није хтео да прими ово решење за Булатовић Дејан, добро, то тако констатујемо да није хтео да прими. Затим Сокић Абдулах Ви сте тражили за стоматолога и за зубара, значи ја такво тражење да вас воде код зубара немам у предмету, уколико вас управник у том неком ванредном или редовном тражењу не одведе обратите се мени па ја онда издам наредбу, то је такав редослед, ја онда издам наредбу и онда вас одведу код зубара и онда такође везано за ваше даље лечење и ту вилицу или не знам шта треба да правите, такав извештај ја такође немам, значи када то буде написао управник или лекар или зубар или било ко онда ми можемо да одлучујемо о њему, тако нешто никада није стигло, осим што сте Ви јуче рекли.

Е сада што се тиче Николић Милојка, значи 02.07. смо управнику сам написала да је потребно да од вас се узме изјава о одјави пребивалишта и да се та изјава достави Полицијској управи Крагујевац, Одељење за полицијску управу Пећ у циљу решавања молбе и то је то, значи то је било још 02.07. Ви сте се обратили суду 27.06. а ово смо 02.07. послали.

Затим, ко је још јуче нешто питао, само да видим, то је Милојко Николић, Сокић, ја мислим да више није нико и онда нам остаје овако ова одлука сходно овом решењу Апелационог суда у Београду. Дакле, дана 27. октобра је тужилац поднео овоме суду проширену оптужницу, односно тражио да се прошири поступак који се води против овде оптужених још и за неке друге догађаје. Ви знате да смо у међувремену сте ви послали одговоре, да је решењем КВ-По2 92/12 од 19.10.2012. године потврђена та проширена оптужница али да је ово

решење укинуто 08.11. и да је предмет враћен нама на поновно одлучивање. Ми смо донели одлуку да прихватимо ово проширење из следећих разлога.

За овим веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прихвата се проширење оптужнице КТРЗ бр.4/10 од 27.09.2012. године против оптужених Поповић Срећка, Мишић Сенише, Момић Ранка, Кастратовић Славише, Обрадовић Зорана, Николић Милојка, Богићевић Бобана, а због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗЈ у вези члана 22 КЗЈ у поступку који се против ових оптужених као и оптужених Миладиновић Топлице и других води пред овим судом у поступку К-По2 48/10.

Наши разлози су следећи: из овог проширења произилази да се овде води поступак за догађај од дана 14. маја које су овде извршили овде оптужени и да је у проширеној оптужници наведено да су истога дана у нека наредна два села, места, на подручју Косова у селу Захаћ и селу Ћушка исти припадници дела 177. ВТО извршили, односно постоји оправдана сумња да су извршили радње и предузели радње које би имале обележје кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва као и да су ти исти оптужени предузели радње које би имале обележја истог овог кривичног дела, дакле ушла у састав истог кривичног дела неких месец и по дана раније, дакле 01. априла 1999. године. Ми сматрамо да је целисходно да се води јединствен поступак и да је основано ово проширење при чему налазимо да су примедбе оне које су изнели овде браниоци у одговорима као и касније два браниоца у изјављеним жалбама за сада такве да оне не доводе до другачије одлуке.

Шта кажу браниоци у својим одговорима? Они кажу да за сада не могу да се изјасне јер нема доказа, међутим суд налази да је одмах након што је тужилац предао тај акт 27. октобра да је суд имајући у виду да су се докази налазили у суду одмах омогућио увид у све доказе који се налазе у суду и омогућио увид и браниоцима и оптуженима и да је касније након што је један део доказа преведен браниоцима и оптуженима такође омогућио увид у те доказе. Због тога што су се ти предмети налазили, односно ти докази налазили у суду као и због тога што је касније, односно неких месец дана или двадесетак дана 17.10. спојен поступак против Булатовић Дејана браниоци су имали увид у списе.

Друга примедба коју је изнео бранилац оптуженог и коју је поновио овде јуче на претресу Крсто Бобот, бранилац оптуженог Богићевића односи се на то да се поступак водио без могућности одбране да учествује, односно истражни поступак да се водио без могућности одбране да учествује у њему, сведоци су саслушавани без тога да су браниоци обавештени о томе па је суд нашао да је одредбама садашње важећег закона могуће да се истрага води против одређеног

осумњиченог али с друге стране и да се истрага води против неког НН лица па како је овде у конкретном случају истрага вођена против НН лица, а сведоци саслушавани уз одобрење истражног судије претходно, односно судије за претходни поступак то је наравно у случају када се води против НН лица било немогуће, није било осумњиченог па није било могућности ни да се било ко обавести, тако да су докази у тој варијанти, односно у том случају када се поступак тако водио прикупљени на законит начин и коначно да је одређен број доказа прикупљен у поступку против оптуженог Булатовић Дејана, кажем ваам за шта смо вам такође омогућили увид, па је то тај други разлог да одбрана за сада није могла да учествује. Дакле, док год се истрага водила против НН лица то није било браниоца нити оптужених које би уопште требало обавестити, а тако нешто је кажем вам могуће по закону.

Коначно, браниоци сви кажу и да су радње непрецизне, овако да нема описа радњи, да нема доказа који поткрепљују наводе оптужбе о учешћу појединих оптужених па суд налази да за сада такви наводи могу да буду предмет оцене овог суда на претресу и то су отприлике разлози за проширење оптужбе, с тим што би свакако се осврнули на наводе браниоца оптуженог Сокић Абдулаха, Дејана Крстића да је заиста тужиоцу више пута до сада налагано да све ове оптужнице, дакле све ове почев од оне прве па ове касније које су спајане за Обрадовића, за Николића, за Момића и тако даље да све то усагласи, доведе у ред заједно и са овом проширеном тако да имамо јасно искристалисану ситуацију да би она, првенствено за оптужене била јасна. Ето то је то. Е сада, кажем вам имајући у виду да просто, то је моје неко мишљење, од 15. јануара радимо експериментално само ми овде и у организованом криминалу по овом новом Законику, ми ћемо, урадићемо ово решење, дозволићемо вам право жалбе па ако ће неко да се жали. Уколико сада сви желите да се одрекнете права жалбе онда је то нека друга ситуација а овако генерално би тако нешто разматрали. Шта кажу првенствено Ђорђевић и Бобот пошто су се они жалили прошли пут.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па ја не бих полемисао са судским одлукама јер то и не доликује браниоцу. Ви сте поступили по примедбама или налогу Вишег суда, ма шта ја мислио о том што је написано, то се тако и ради. Поступили сте овако како пише у закону да ће суд одлучити значи, Ви сте прихватили проширену оптужницу, дали сте разлоге. И ја такође бих поновио оно, не могу да полемишем са тиме зато што је то судска одлука. Оно што бих ја само указао везано за тај исти члан 410 без обзира да ли ће се користити право жалбе или не, ја о томе бих морао прво да се консултујем са својим клијентом, али свакако Ви сте по том ставу 2 ваљда, како ја разумем сада опет не знам шта бих рекао, онај ко има право на аутентично тумачење закона, али овде пише да ће се прекинути претрес и обезбедити довољно времена за припремање без обзира на то да ли ће се користити жалба или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ћемо то одмах да одређујемо, само питам, да знам да ли ћемо морати да пишемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И када сам већ ту хтео бих само да питам зато што се сусрећемо сада први пут са оваквом ситуацијом, везано за овај наредни члан 411 где се предлажу докази. Да ли то треба сада урадити или касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сада ћемо се договорити. Дакле, ми свакако сада морамо да прекинемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Имам још једну ствар која сад није директно везана за ово али на прошлом претресу Ви сте дозволили да Мишић Синиша преда рукописе у ком је он навео своје виђење онога што већ стоји у проширеној оптужници, судска стража то није дозволила поред Вашег одобрења, па бих молио да...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће оптужени да изађе да нам то каже.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да сада то предате да не би опет дошли у ту ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите, ми ћемо свакако прекинути претрес, свакако се данас нико неће моћи да изјасни о нечему јер то није ни по закону, оно што ја сада питам и оно што је нас заправо интересовало да ли су сви спремни да кажу аха, ми се одричемо жалбе, немојте то да радите писмено хајдемо да се договарамо о року који нам треба за одбрану и тако даље и у неком наредном термину или ћемо ово да се жалите, значи ово су отприлике разлози који ће стајати у том писменом отпракку и да онда сачекамо шта ће Апелациони суд да ради, ми то не знамо да ли ће они да одбаце или ће они да уваже жалбу или ће да одбију. Ми то не знамо, разумете, или ће рећи одбацујемо, није дозвољена. Можемо сада да направимо у том смислу паузу да видимо шта ће и Крстић да каже.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Хвала судија. Дакле, ја мислим да би, ја говорим у своје име пре свега али свакако ћу за свога брањеника тражити дакле да се решење ово писмено изради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то је то. Довољно је да један тражи и то је то.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: То је једна ствар, ја бих замолио стварно судско веће и хвала што сте скренули пажњу и тужиоцу на моје примедбе из одговора на оптужбу, проширење па бих замолио да судско веће наложи тужилаштву заиста да коначно оформи један јединствен оптужни акт мислим просто јер нисам чуо да је у записник ушло да сте Ви то наложили тужилаштву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Добро, не може да наложи судија у реду. Извињавам се колега, али просто ради се о томе да мора да постоји прецизан оптужни акт.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Потврђена оптужнице да, али је много, добро. Хвала судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Перовићу изволте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Пошто ми сад није јасно да ли ће ићи пауза или ћете прекинути претрес пошто су колега изјаснио да тражи писмени отправак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чим тражи решење, значи немамо уопште потребе да одлучујемо о томе.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли могу неки други предлог за сада или страх ме да не прекинете претрес а да ја не...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисте рекли оно што сте намеравали, изволте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја бих предложио ја желим само да предложим у односу на оптуженог Зорана Обрадовића да данас веће донесе одлуку да му се укине притвор који је продужен на рочишту када се одлучивало о притвору односно и потврђено решење о одређивању притвора од пре 2,5 године, управо са разлога што сам и јуче поднео потврду да је њему одређено боравиште, да је пријавио уредно боравиште на подручју града Београда, притвор му је одређен на основу тач.1 из чл.211 самим тим што је тај исти притвор одређен пре него што је пријавио боравиште, сматрам да су се стекли законом услови да му се укине притвор и да му се притвор замени неком другом мером. Остављам Вама на оцену да одлучите која би то мера била, да ли би то била мера забране напуштања стана или забрана напуштања боравишта уз обавезно јављање полицијској станици па ако треба и сваки дан полицијској станици на подручју месне заједнице Сремчица или СУП Чукарица близу је и СУП Железник, зависи. Односно полицијска станица Железник. Оно што сам, не налази се у списима предмета још то желим сада доставити а био је предмет расправе на рочишту приликом одлучивања о притвору, то је да је непозната адреса његове ванбрачне супруге у Немачкој па од евентуалне могућности да се налази у бекству, ја сада нисам у могућности да Вам предам потврду тачну на којој се она налази, издата од неког државног тела из Немачке, да ли је то општина или било шта, јер ванбрачна супруга од оптуженог Обрадовића је ишла у тамо неки од тих државних уреда да тражи потврду и кад се изјаснила да се ради о, да потврда треба због Зорана Обрадовића због тога што борава у притвору, они су њу упознали са тиме да он више не постоји за државу Немачку да су га брисали из свих могућих папира па евентуална та могућност која се и онда помињала, могућност бекства да дође у Немачку, ја бих Вам доставио ово је адреса на којој она има пребивалиште у држави Немачкој, то ми је она доставила путем СМС поруке, а не може да има никакав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се сад ништа није чуло. Зато што нисте имали микрофон.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Адреса која се налази на овом писмену које сам Вам предао, то је адреса коју сам путем СМС-а и тај исти СМС имам у телефону који ми је доставила Биљана Здравковић, то је значи њено пребивалиште у Немачкој на којој живи породица. Ово чисто опреза ради дајем, зато што се породица Обрадовић оптуженог Обрадовића налази у Немачкој, па да отклоним и ту могућност да би евентуално Обрадовић покушао да се удаљи са подручја Републике Србије или напусти подручје Републике Србије. Оно што желим да Вам кажем је да апсолутно у име мог клијента, да не жели да напусти подручје Републике Србије, да је истом стало да се ова кривично-правна ствар разјасни до краја а у складу са његовом одбраном коју је изнео на суду. Ја Вас још једном молим да укинете притвор и да одредите евентуално другу меру уколико сматрате да је то потребно за несметано одвијање поступка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неки предлог? Изволте. Договорите се ко ће први. Изволте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Кад су на реду процесни предлози, адвокат Ђорђевић Мирослав бранилац Мишић Синише. Мој предлог је да се Мишић Синиши мера притвора замени мером забране напуштања боравишта у Лазаревцу, улица Опленачка 9-а стан власника Томић Драгана, имам те податке, имам изјаву оверену од стране суда и суду прилажем или дајем на увид, свеједно легитимацију расељеног лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте на увид.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Легитимацију расељеног лица за Мишић Синишу из кога се види да он има пребивалиште пријављено у Пећи а да је датум напуштања Косова 14.06.'99.године, значи као расељено лице може имати само да борави негде код неког ко ће га примати као и у свим другим случајевима кад су у питању расељена лица, и сматрам да су испуњени услови за замену која може наравно бити уз примену мере електронског надзора или без.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дајте само на увид а потврду имамо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ово имате изјаву већ имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјаву имамо. Добро. То ћемо после све да унесемо. Изволте господин Бобот.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Адвокат Крсто Бобот, бранилац оптуженог Богићевић Бобана. Ја бих имао један процесни предлог у односу на оптуженог Богићевић Бобана, тиче се ове мере забране напуштања боравишта која према њему егзистира. Само бих подсетио судско веће да та мера траје већ 2 године, да он све своје обавезе уредно извршава, да ниједанпут није покушао да злоупотреби било какву погодност коју је током поступка добио укидањем притвора, наравно сматрам да не постоје више разлози за опасност од бекства. А хтео бих да искористим ову прилику пошто видим да је последњи пут мера продужена 25.09. па ето немамо неко блиско решење КВ већа а хтео бих да будем и рационалан и реалан па овог пута нећу предложити укидање мере, ја бих предложио да се она модификује у смислу члана 199 став 2 ЗКП-а и то тако, пошто је оптужени Богићевиће се запослио као возач, то смо и доставили прошли пут потврду, он заиста због потреба посла доћи ће у ситуацију, долази сада да има потребе да путује ван Београда а то не може да чини а да не прекрши меру. Ја предлагем нека и останеобавеза јављања полицијској станици али да се та мера преформулише у забрану напуштања територије Републике Србије. И мислим да по закону баш тако и пише зато се јављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми само, да ли имамо фирму у којој ради?

АДВ.КРСТО БОБОТ: Мислим да смо прошли пут предали потврду ту кад смо предлагали, ако мене сећање добро служи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо то да пронађемо.

АДВ.КРСТО БОБОТ: И баш је и потврда фирме и у тој потврди пише да постоји потреба за доставом и ван територије Београда, значи мој је предлог да остане обавеза јављања државном органу, полицијској станици на Новом Београду где му је пребивалиште али да се то формално у смислу става другог одреди као забрана напуштања територије Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неки предлог? Изволите.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Уважена председнице, чланови већа ја стављам предлог да се у односу на Ранка Момића укине притвор или да се исти уколико нађете за сходно замени неком блажом мером, да ли забраном напуштања територије Републике Србије или места боравишта уз обавезно јављање у одређеним временским интервалима у полицијску станицу. Притвор је у задње време у односу на Ранка Момића као што сви знате продужаван по члану 211 став 1 тачка 1, дакле опасност од бекства, разлози су вам познати, ја сам више пута детаљно образлагао све, не бих вас замарао са свим тим поново, заиста мислим да је већ годину и десет месеци Ранко у притвору упорно учествује, износи одбрану у овом поступку, видите и сами сваког, на сваком претресу у коме год он учествује видите колико је заинтересован да се утврди истина, ви ћете на крају ту пресећи и утврдити је, али он је животно заинтересован и сматрам да је то неспорно. Ја заиста мислим да у овој судници нема нико ко заиста озбиљно мисли да би он могао да побегне или кад би му се укинуо притвор да се не би појавио на следећем. Ево видите сви којима је укинут притвор сви се појављују, никоме на памет не пада да не дође, ево имамо и ново лице у поступку није му ни одређен притвор, наравно човек долази ту без икаквих проблема, не знам зашто би Ранко Момић био дискриминисан у том правцу. Па и остали људи који су имали држављанство Босне и Херцеговине па им је укинут притвор, па укинут је Илији Јуришићу, укинут је овом Вучуровићу градоначелнику Требиња, дакле није он први па сада да мора две године да дочека овде у притвору. Заиста мислим да није људски више да га држимо, да ли треба казну овде да одслужи. Толико од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е овако само још заборавила сам да кажем, Момићу су документа стигла, она су у депозиту, Мишићу је одобрена посета за Томић Драгана, али ја мислим да је он већ био претпостављам. Није био, значи то, генерално то вероватно, једном месечно то Вам је одобрено, та посета, тако нешто нисам написала, није пракса да суд Вама шаље обавештење знате и писмо, да се тако дописујемо, али то сам Вам одобрила тада једном кад сте тражили и вероватно ако сада, зависи како сада буде одлука то не могу причати. Изволите.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Само каква документа, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека документа Момићева која су била у Црној Гори, сада су овде у депозиту суда.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Аха, у реду, у реду, па ево то је онда још један разлог у прилог овоме што ја сада тражим од Вас, а молио бих Вас само ја не знам да ли смо пропустили уколико наравно усвојите овај мој предлог да ли је Ранко Момић дао обећање да ако треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обећање, добро.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Ево може и сада да изађе, али ја мислим да је већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора да излази.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора да излази. Да?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да бих био потпуно прецизан, значи замена притвора неком од блажих мера па укључујући од најтежих оних забрана напуштања стана, значи све су од напуштања боравишта, јављања, наравно за ону за коју се суд одлучи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада оптужени да изађе и да преда документа, писање, тај документ писани?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите изађите.

За овим излази оптужени Мишић Сениша који жели да свом браниоцу преда свеску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целу свеску? Јел тако?

Свеску у коју је он руком писао нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што он општи са Вама то ме не занима.

ОПТ.СИНИША МИШИЋ: Само бих још и реко да стварно нисам добацивао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се сад на место. Шта је сада Обрадовићу. Чекајте прво да издиктирам ове предлоге.

Бранилац оптуженог Обрадовић Зорана адвокат Перовић предлаже да се укине притвор оптуженом односно да се замени неком блажом мером и прилаже суду данас потврду о томе на којој се адреси налази Биљана Здравковић ванбрачна супруга оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је адреса у Берлину, јел тако? Не у Берлину.

АДВ.НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, није, то је место које зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ни гледала, добро.

Бранилац оптуженог Мишић Сенише предлаже да се притвор против овог оптуженог укине или да се замени блажом мером забране напуштања боравишта и то код Томић Драгана у Лазаревцу, чија изјава се налази у списима и прилаже суду легитимацију расељеног лица на увид па председник већа и чланови врше увид у легитимацију за оптуженог Мишић Сенишу и исту враћају браниоцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите браниоцу ову изјаву и легитимацију, то већ имамо у спису.

Бранилац Момић Ранка предлаже да се притвор против овог оптуженог укине или замени блажом мером.

И бранилац оптуженог Богићевића предлаже да се мера модификује тако што ће да се замени мером забране напуштања територије Србије јер је оптужени запослен у предузећу-фирми „Добар ветар“ д.о.о. и због потребе посла да доставља робу ван територије града Београда оптужени мора да путује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада још имамо господина Палибрка, да завршимо са адвокатима.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Хвала. Ја бих само хтео пре него што ставим свој процесни предлог да Вас питам Ви сте мало пре рекли где је то стало, зашто мом клијенту није омогућено да промени своје пребивалиште, односно место. Ви сте ми рекли да постоји захтев управнику од седмог, али он колико је мени рекао, он је све попунио што је било до њега и вратио. Да ли је то враћено, где је застало, мислим због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГАН ПАЛИБРК: То је значи моје питање стварно али ја сам пробао више пута за ових близу две године колико га браним да сам урадим то, верујте ми да је изузетно скопчано великим компликацијама и просто је немогуће без њега лично обавити тај део посла. Међутим мислим да ако стварно постоји добра воља да се он пусти на слободу, овом суду стоји на располагању и једна друга мера да се њему притвор замени мером забране напуштања боравишта његове куће, родне куће која и дан данас постоји где једино данас-сутра он може да настави живот, али у крајњој линији као држављанин Републике Србије и напуштања територије целе Србије, да би се човеку пружила прилика да евентуално сам среди свој живот на слободи, у цивилству, да сам промени то пребивалиште и сам омогући да евентуално чак после, суд ако сматра да та мера не би била довољна када промени пребивалиште и када има конкретно пребивалиште у тој кући, на тој адреси буде евентуално и још тежа мера забране напуштања самог стана, односно само те куће, али значи ипак мислим да је овде, сложићемо се, само питање добре воље. Има овде много начина да се ова процесна ствар предупреди уколико се то жели, а сматрам да после две године, близу две године колико је он у притвору барем те елементарне воље би требало да постоји. Хвала Вам пуно и извините што ја стварно не знам где је то запело, покушавам, он не може да ми објасни, ево Ви сте ми прочитали да је послато то саопштење управнику, он је све човек попунио али опет немамо тај завршни акт. Тај завршни да је пребивалиште заиста и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Бранилац оптуженог Николић Милојка адвокат Палибрк предлаже да се притвор против овог оптуженог укине јер наводи да је сада ствар добре воље да ли ће оптужени да буде у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите још неко од бранилаца? Не. Остали оптужени, овако оптужени који се јављају Обрадовић, па Момић, Мишић, Богићевић вероватно се придружују речи својих бранилаца. Да ли има још нешто да кажу? Још нешто имате Обрадовићу? Изволите. Шта сад?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само ако можете да унесете, ја сам предложио и да се замени конкретном мером, блажом мером забране напуштања боравишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унећемо, унећемо господине Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Нема проблема, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Или предлаже да се притвор замени блажом мером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, изволите?

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: Па ја сам само хтео да обећам суду да ћу се уредно одазивати на рочиште које буде заказано и то ето кратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратите се на место.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: И за ово само на кратко, ово није Берлин него то је Берлинен Ринг тако се зове улица. Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам баш пажљиво ни гледала, али погледаћемо сада када будемо одлучивали знате.

ОПТ. ЗОРАН ОБРАДОВИЋ: То је улица само. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледаћемо сада када будемо одлучивали. Да ли још неко се јавља господо? Нешто Мишић само да заврши па ћете онда ви. Мишић има нешто ново или је бранилац све додао, или се придружује или обећава?

ОПТ. СИНИША МИШИЋ: Добар дан, исто само да кажем ус лучају пуштања на слободу да би се редовно одазивао, да би боравио у Лазаревцу где би, у случају да би имао слободу кретања у Лазаревцу где би био и запослен, значи на сваке позиве не би било уопште проблема никаквих ни у бекству ни ништа. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда оптужени Сокић. Изволите.

ОПТ. АБДУЛАХ СОКИЋ: Добар дан. Ја имам предлог једино да ми продужите притвор једно двије године, ја мислим, само да ми га продужите да не буде на оно на 60 дана 20 дана, само толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Оптужени Обрадовић и Мишић наводе и дају обећање да ће се одазивати на све позиве суда,

Оптужени Сокић Абдулах предлаже да му се притвор продужи и преиспитује на две године а не на 60 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко од оптужених и бранилаца? Тужиоче шта Ви кажете поводом ових предлога да се притвор замени блажом мером?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Налазим да немамо ми законских услова да заменимо меру притвора Николић Милојку, мислим да нису испуњени законски услови,

ми не радимо на основу добре воље, такође истог сам мишљења и када је у питању окривљени Сокић Абдулах и Мишић Синиша а сагласан сам предлогом да се Обрадовић Зорану и Ранку Момићу мера притвора замени из члана 199 став 1, дакле забрана напуштања места боравишта и обавезног јављања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког, за Момића.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте ја сам чула нешто ко је то, да ли је то сада судска стража чула ко је то рекао и ко је викао. Значи уопште нећу да чујем неке ружне речи тамо из дела где се налазе оптужени. Ми смо сви чули, јел јесмо?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА РАСТКО ПОПОВИЋ: Јесмо, чули смо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, чули смо сви. Ајдете молим вас да овде не чујемо такве речи. Извините тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сам ја разумео одбрану они су поднели доказе да ће оптужени боравити на територији града Београда и да је за то дао гаранције извесни је ли тако. Подсетите ме.

АДВ.ОГЊЕН РАДИЋ: Лончар Зоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи са адресе Лончара Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фудбалски функционер из ја мислим ОФК Београд, јел тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. А за Богићевића се нисте изјаснили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За Богићевића и даље стоје исти разлози тако да сам против тога да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да се замени овом мером знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ми за Богићевића јел имамо решење о радном односу, јел имамо неку потврду да је запослен, ја то нисам видео уопште, мени то није издато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел има уговор са том фирмом да ради, јел има решење да је возач те фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дао је потврду из, даћемо Вам сад ову потврду из фирме „Добар ветар“. Е сада још, ми ћемо сада да направимо паузу пре него што о овоме будемо одлучивали. Предајемо тужиоцу само ово на увид. Е сада још овако. Пазите, пошто иза овога прекидамо претрес и морамо да тражимо термине, да се договарамо, рећи ћете ми колико ће времена требати за припрему одбране јер је наш наредни термин, ја наравно не знам колико ће предмет бити у Апелационом суду, ако се неко буде жалио на ово решење, али наш следећи термин 17.децембар судница 2 пре подне. Да ли ће то бити довољно или не? И ту имамо неке две варијанте, имао варијанту да Апелациони суд ово решење потврди и онда идемо на одбране и тако даље и имамо варијанту да то укине и не допусти проширење и онда идемо на ове доказе за Булатовића и на доказе који су остали за Ћушку, ето то је то. Да ли вама то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да не треба ту, каква Апелација, не разумем сад.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Што се тиче значи оптуженог Топлице Миладиновића кога ја данас заступам на њега се проширена оптужница и не односи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Према томе он нема ту шта да се изјашњава. Што се тиче оптуженог Богићевић Бобана њему неће требати више од пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли ће то бити довољно за припрему одбране. Пазите ми прекидамо претрес и одређујемо сада време за припрему одбране. Јел то довољно?

АДВ.КРСТО БОБОТ: Значи Бобан Богићевић ће излагање његово поводом проширене оптужнице неће трајати више од пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припрема, за припрему одбране.

АДВ.КРСТО БОБОТ: Па колико ми треба припрема ако ћемо излагање пет минута, значи десет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоће ли вама осталима бити довољно до 17.децембра време? Довољно, добро. Ви, Вама?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Наравно Ви сте рекли преподневног јел тако, нема друге алтернативе 17-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, нема, то је то.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Онда немам шта друго да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да не можете?

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Не, немам шта друго да кажем, снаћи ћу се сам, него сам питао да ли има нека друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Термини? Не, нема. При том да, то нисам рекла, значи понедељак, уторак, па 19-ти онда не радимо и 20. и 21. Значи за Светог Николу. Пре подне. Е сада се веће повлачи ради одлучивања.

Направићемо паузу рецимо 15 минута.

Седите молим вас. Настављено у 16.47 након паузе ради одмора и паузе коју смо правили за одлучивање. Молим вас да мирно саслушате следеће решење које је донело веће.

Дакле уважили смо предлог браниоца оптуженог Богићевић Бобана адвоката Крсте Бобота и донели решење да се мења мера забране напуштања боравишта тако што се оптуженом забрањује да напусти територију Републике Србије због потребе обављања посла у предузећу „Добар ветар“ и уз обавезу јављања сваког првог у месецу полицијској станици у Полицијској управи Нови Београд.

И поред сагласности тужиоца одбили смо предлог да се укине притвор за све оптужене.

Што се тиче Николић Милојка сматрамо да и даље стоје разлози за задржављање овог оптуженог у притвору.

Што се тиче Обрадовић Зорана сматрамо да осим разлога који су предвиђени одредбом члана 211 став 1 тачка 1 стоје разлози који су предвиђени тачком 4 ЗКП-а истог овог члана, због тога што је суду поднета проширена оптужница у којој је наведено да је потребно да се саслуша већи број сведока и у

којој је наведено и стављено на терет да су ови оптужени предузели радње које би имале обележја кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва које имају велике размере у погледу злочина над цивилним становништвом. Због тога сматрамо да би дошло до узнемирења јавности и да би то онемогућило правично вођење овога поступка уколико би оптужени Обрадовић Зоран се нашао на слободи. Такође суд има намеру да провери како је Обрадовић Зоран који се налазио у притвору и на издржавању казне супротно одредби члана 15 Закона о пребивалишту и боравишту грађана пријавио своје боравиште на адреси коју је дао суду, те да проверимо о каквом се објекту ради, да ли тај објекат постоји. Такође што се тиче изјаве коју је дао Лончар Зоран и која је била основ за сагласност, претпостављам тужиоца, на овој изјави оверен је само потпис без упуштања у садржину, тако да смо за сада донели ту одлуку, дакле да у односу на оптуженог Обрадовића и у односу на оптуженог МОмића стоје разлози осим из тачке 1 и из тачке 4 члана 211 став 1 ЗКП-а.

Молим вас да, добићете писмени отправак овога решења па ћете, на то имате, односно није дозвољена жалба. И коначно да вам кажем да ћемо се видети следећи пут 17.12. у 09.30. Осим 19-ог, четири дана осим 19.ог, сва четири су пре подне.

АДВ.МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам направио лапсус један и због тога желим да се извинем судској стражи, реко сам да папире није омогућила Мишићу судска стража, ради се о притворској стражи. То имам потребе због ових људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Довршено у 16.51.

Записничар

Председник већа-судија